

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/0715 van 1 maart 2016
in de zaak 1011/0380/A/5/0321

In zake:

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
departement RWO

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Paul AERTS
kantoor houdende te 9000 Gent, Coupure 5
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkommende
partij:*

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Steven VAN GEETERUYEN
kantoor houdende te 3700 Tongeren, Achttiende Oogstwal 37 bus 1
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 23 december 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO van 12 november 2010 waarbij aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor de inrichting van het ontpolderingsgebied 'Groot Broek' met de aanleg van dijken en de oprichting van kunstwerken.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te en met als kadastrale omschrijving , verschillende kadastrale nummers vermeld op de plannen .

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkommende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 4 maart 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Pieter Jan VERVOORT heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij in persoon, advocaat Sandro DI NUNZIO die loco advocaat Paul AERTS verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Liesbeth RUELENS die loco advocaat Steven VAN GEETERYEN verschijnt voor de tussenkomen partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

■■■■■ verzoekt met een aangetekende brief van 23 maart 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 23 maart 2011 de tussenkomen partij voorlopig toegelaten om in de debatten tussen te komen. De tussenkomen partij werd verzocht om het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft om in rechte op te treden, bij haar uiteenzetting ten gronde te voegen.

Na onderzoek van de door de tussenkomen partij ingediende stukken verklaart de Raad het verzoek tot tussenkomen ontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 17 mei 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomen partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het uitvoeren van technische werkzaamheden, de inrichting van het ontpolderingsgebied ■■■■■ met de aanleg van dijken en de oprichting van kunstwerken”*.

Het betreft de inrichting van een ontpolderingsgebied ■■■■■ langs de ■■■■■ en de noodzakelijke aanpassingen van het terrein en de bestaande elementen ten behoeve van het bestendigen van de natuurlijke afvoer van de meer stroomopwaarts gelegen gebieden naar ■■■■■.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan ‘St. Niklaas-Lokeren’, gelegen in agrarisch gebied met landschappelijke waarde (valleigebied), woongebied en bosgebied.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, ‘■■■■■’, vastgesteld met een besluit van de Vlaamse Regering van 26 maart 2010.

De verzoekende partij heeft tegen dit GRUP een vordering tot schorsing en tot nietigverklaring ingesteld bij de Raad van State. De vordering tot schorsing werd verworpen bij arrest nr. 208.438

van 26 oktober 2010. De vordering tot nietigverklaring werd eveneens verworpen bij arrest nr. 219.903 van 21 juni 2016.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

De percelen zijn gelegen binnen het Vogelrichtlijngebied '■■■■' en het Habitatrichtlijngebied '■■■■' en deels gelegen in het VEN-gebied '■■■■'.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek in ■■■■ georganiseerd van 14 juni 2010 tot en met 12 augustus 2010, wordt één bezwaarschrift ingediend.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek in ■■■■, georganiseerd van 16 juni 2010 tot en met 14 augustus 2010, worden drie bezwaarschriften ingediend, onder meer van de verzoekende partij.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen, cel Archeologie, Monumenten en Landschappen brengt op 30 juni 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid brengt op 30 juni 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 15 juli 2010 een ongunstig advies uit omwille van het ontbreken van een compensatiedossier. Op 14 oktober 2010 heeft het Agentschap voor Natuur en Bos het boscompensatieformulier goedgekeurd en op dezelfde datum een gunstig advies uitgebracht.

De afdeling Land- en Bodembescherming, Ondergrond, Natuurlijke Rijkdommen stelt op 8 juli 2010 dat zij geen bezwaren heeft.

Infrabel stelt op 12 juli 2010 dat zij geen principiële bezwaren heeft.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ■■■■ verleent op 3 september 2010 een voorwaardelijk gunstig advies.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ■■■■ verleent op 14 september 2010 een voorwaardelijk gunstig advies.

De verwerende partij beslist op 12 november 2010 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening:

Het gaat om een natuurlijk gebied waarin ook recreatieve paden zijn aangelegd. Na realisatie van de werken blijft het een gebied waar de natuur het belangrijkste element is en waar het bestaande recreatieve netwerk wordt uitgebreid.

Er zijn momenteel reeds dijken aanwezig. Er worden bijkomende dijken aangelegd en er worden bressen geslagen in bestaande dijken. De ringdijk volgt voor een deel een bestaande dijk en een bestaande weg. Er wordt dus deels aangesloten op de bestaande infrastructuur.

Door een onverharde weg te voorzien op de kruin van de dijk, wordt deze weg beperkt tot voetgangers en wordt alzo de privacy van de bewoners langs de dijk gewaarborgd. De [REDACTED], een oude hoeve, wordt behouden en gerenoveerd.

Bij het maken van de bressen in de bestaande, historische dijken, wordt zoveel mogelijk aangesloten op bestaande, historische kreken.

Enkele delen van de dijkrestanten blijven behouden als uitkijkpunt.

Overblijvende en verdwenen erfgoedwaarden worden na de inrichting van het overstromingsgebied aangeduid door middel van infoborden.

Verlaagde restanten van dijken, tussen de bressen, blijven behouden. Zo blijft het historisch dijktracé zichtbaar in het landschap;

Door de voorgaande ingrepen wordt het oorspronkelijk landschap gerespecteerd.

Het vervoer van grondoverschotten gebeurt zoveel mogelijk via de waterweg zodat de bijkomende verkeershinder op de wegen tot een minimum wordt beperkt.

In het MER worden voldoende milderende maatregelen voorzien, waardoor de impact op de omgeving wordt beperkt.

De aanvraag is dus ook ruimtelijk aanvaardbaar.

...

Bespreking van de bezwaren.

...

Uit het voorgaande kan worden geconcludeerd dat alle bezwaren ongegrond zijn.

...

Algemene conclusie

Uit het voorafgaande blijkt dat, mits naleving van de voorwaarden opgelegd in de verleende adviezen en mits realisatie van de stedenbouwkundig relevante milderende maatregelen voorzien in het MER, de werken aanvaardbaar zijn.

...

De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager voor de bovenvermelde werken, onder de volgende voorwaarden:

...

2° De voorwaarden opgelegd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Temse in haar advies van 3 september 2010 naleven;

3° De voorwaarden opgelegd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] in haar advies van 14 september 2010 naleven;

4° De voorwaarden uit het advies van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen – cel Archeologie, Monumenten en Landschappen van 30 juni 2010 naleven.

5° De voorwaarden uit het advies van de Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid van 30 juni 2010 naleven;

6° De in het besluit opgesomde milderende maatregelen uit het MER naleven.

7° de boscompensatie zoals goedgekeurd door het Agentschap voor Natuur en Bos op 14 oktober 2010 onder het nummer COMP/10/0092/OV uitvoeren.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij werpt als exceptie op dat de verzoekende partij op 500m van het [REDACTED] woont en dat deze afstand veel te groot is waardoor de verzoekende partij geen belang heeft. De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij een *actio popularis* heeft ingesteld, omdat hij in de plaats treedt van de [REDACTED]. De tijdelijke onmogelijkheid om een hobby of vrijetijdsbesteding uit te oefenen maakt volgens de verwerende partij ook geen belang uit. De verwerende partij wijst op het arrest van de Raad van State van 26 oktober 2010 met nummer 208.438 waarbij de schorsing tegen het GRUP werd afgewezen en stelt dat er nieuwe wandel- en fietspaden worden aangelegd die een volwaardig alternatief bieden aan de wandelaar en de fietser en die slechts een halve kilometer langer zal zijn van de woning van de verzoekende partij [REDACTED].

2.

De tussenkomen partij sluit zich aan bij deze exceptie en stelt dat de Raad van State in haar arrest stelt dat de verzoekende partij eerder een voordeel verkrijgt dan een nadeel inzake de vooruitgang van het aanwezige landschap en de fietsmogelijkheden. De tussenkomen partij stelt ook dat de verzoekende partij niet in persoonlijke titel het verzoek heeft ingediend maar als stuwende kracht achter de [REDACTED] tegen het [REDACTED], inmiddels [REDACTED]. De tussenkomen partij verwijst naar het feit dat de verzoekende partij, naast een bezwaar in eigen naam, ook gezamenlijk met de feitelijke vereniging Natuur en Milieu een bezwaar heeft ingediend.

3.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij dat het afwijzen van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel door de Raad van State niet aantoon dat zij geen belang heeft, dat de ruimtelijke ordening van de omgeving van de woning van de verzoekende partij op substantiële schaal wordt gewijzigd en dat door het feit dat het aantrekkelijke landschap verloren gaat, het persoonlijk nut dat de verzoekende partij uit haar omgeving haalt, wordt verstoord. De verzoekende partij wijst verder op het verloren gaan van een aantrekkelijke recreatieve en functionele fietsverbinding en op het feit dat zij als omwonende, hoewel zij niet woont in het projectgebied, een nut puurt uit de gebieden. De verzoekende partij stelt tot slot dat zij bovenop de bewering dat zij recht heeft op een goede ruimtelijke ordening, concreet aannemelijk heeft gemaakt hoe de bestaande ruimtelijke ordening voor haar wordt gewijzigd, zodat er geen sprake is van een *actio popularis*.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO in principe dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of

onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden.

2.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij op 500 meter van het [REDACTED] woont, en uitvoerig haar hinder en nadelen omschrijft. De verzoekende partij stelt dat haar woning via de [REDACTED] verbonden is met de gemeente [REDACTED]. De verzoekende partij stelt dat de vergunning voor een ernstige landschappelijke degradatie zorgt door de ontpoldering, waardoor het gebied zal opslibben, het landschap zal verruigen en de historische meersen met hun karakteristieke openheid zullen verdwijnen. De verzoekende partij wijst verder op het feit dat het fietsverkeer langs de [REDACTED] naar [REDACTED] zal worden onderbroken en de fietsverbinding naar [REDACTED] wordt opgeheven en verlengd langs een parcours dat in plaats van in de landelijke vallei langs woonkernen en drukke wegen zal rijden.

De Raad is, mede gelet op het door de verzoekende partij bijgebrachte kaartmateriaal waarop de fietsverbindingen worden aangeduid, van oordeel dat de verzoekende partij afdoende aannemelijk maakt dat zij hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de verleende stedenbouwkundige vergunning.

De verwerende partij en de tussenkomenende partij kunnen niet gevolgd worden in hun bewering dat het om een *actio popularis* gaat, aangezien de verzoekende partij afdoende heeft omschreven dat zij persoonlijke hinder en nadelen kan ondervinden ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door het verdwijnen van de actuele fietsverbinding, de omlegging van deze fietsverbinding en de verandering van het landschap. Het feit dat zij ook verwijst naar de leefomgeving van vele bewoners in [REDACTED], doet hieraan geen afbreuk.

Ook het feit dat de verzoekende partij ook in naam van een natuurvereniging een bezwaar heeft ingediend, doet geen afbreuk aan haar persoonlijk belang.

Dat het landschap erop vooruit zal gaan volgens de tussenkomenende partij, terwijl de verzoekende partij net wijst op de “schade aan de natuurlijke opbouw” van het landschap, is een opportuniteitskwestie, waarover de Raad zich niet kan uitspreken, maar die ook geen afbreuk doet aan de vaststelling van het belang van de verzoekende partij.

De verwijzing door de verwerende partij naar het arrest van de Raad van State met nr. 208.438 van 26 oktober 2010 is niet relevant in het kader van de beoordeling van het belang van de verzoekende partij, nu de Raad van State in dit arrest enkel heeft geoordeeld dat de verzoekende partij niet aantoont dat zij een “moeilijk te herstellen ernstig nadeel” zal ondervinden ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het GRUP ‘[REDACTED]’ vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Regering van 26 maart 2010.

De exceptie is ongegrond.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.7.26, §1, 1° VCRO, van de beginselen van behoorlijk bestuur en van de artikelen 2 en 3 van de wet op de motiveringsplicht van 29 juli 1991.

De verzoekende partij stelt dat de vergunning werd verleend door architect [REDACTED] als gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar, die een mandaat had tot 14 januari 2007. Hierdoor kon hij volgens de verzoekende partij niet de bevoegdheid overnemen van de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar op grond van de overgangsregeling van artikel 191, §1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni 2006. Verder stelt de verzoekende partij dat het besluit motiveert dat “de beslissing moet genomen worden door de gedelegeerde stedenbouwkundig ambtenaar” en niet motiveert welk het aangewezen “orgaan” is voor deze beslissing en dat dit zeker gemotiveerd diende te worden gelet op het zeer omstandig negatief advies van Onroerend Erfgoed.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat de beslissing door de heer [REDACTED] werd genomen op grond van artikel 191, §1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni 2006 en dat het tot de bevoegdheid van de op dat ogenblik benoemde gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaren behoorde om de bevoegdheden van de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaren uit te oefenen.

3.

De tussenkomende partij voegt hieraan nog aan toe dat de heer [REDACTED] minstens tot 14 januari 2007 gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar was en dus benoemd was de dag vóór de inwerkingtreding van artikel 191, §1 van het Besluit van de Vlaamse regering van 23 juni 2006. Aangezien op het moment dat de bestreden beslissing genomen is geen gedelegeerde stedenbouwkundig ambtenaar was aangesteld, kon de heer [REDACTED] volgens de tussenkomende partij optreden ter vervanging van de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar op grond van artikel 191, §1 van voornoemd besluit.

4.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog dat wie de titel niet meer heeft, de titel niet meer kan voeren en dat aangezien de heer Goedertier geen gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar meer is, hij geen toepassing kon maken van de overgangsregeling.

Beoordeling door de Raad

1.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de beslissing moet genomen worden door de gedelegeerde stedenbouwkundig ambtenaar doch dat op grond van artikel 191, §1 van het besluit van 3 juni 2006 van de Vlaamse Regering tot gedeeltelijke operationalisering van het beleidsdomein ruimtelijke ordening, woonbeleid en onroerend erfgoed en houdende aanpassing van de regelgeving inzake ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed als gevolg van het bestuurlijk beleid, de huidige beslissing genomen wordt door de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar.

Het wordt niet betwist dat er nog geen gedelegeerd stedenbouwkundig ambtenaar was benoemd op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen op 12 november 2010. De heer [REDACTED]

werd bij besluit van 4 mei 2011 (B.S. 12 mei 2011) aangesteld als gedelegeerd stedenbouwkundige ambtenaar.

Artikel 191, §1 van hogergenoemd besluit, in werking getreden op 1 juli 2006, stelt het volgende:

“ ...

§1. Zolang de gedelegeerde planologische ambtenaren en de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaren niet zijn aangesteld overeenkomstig artikel 3, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 mei 2000 tot vaststelling van de voorwaarden waaraan personen moeten voldoen om als ambtenaar van ruimtelijke ordening te kunnen worden aangesteld, vervangen bij artikel 90 van dit besluit, kunnen hun bevoegdheden respectievelijk worden uitgeoefend door de ambtenaren van het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed die op de dag voor de inwerkingtreding van deze bepaling bij ministerieel besluit als gewestelijk planologisch ambtenaar of als gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar aangesteld zijn.

Zolang de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaren niet zijn aangesteld overeenkomstig artikel 7 van het in het eerste lid vermelde besluit van de Vlaamse Regering, vervangen bij artikel 90 van dit besluit, kunnen hun bevoegdheden worden uitgeoefend door de ambtenaren van het agentschap RO-Vlaanderen die op de dag voor de inwerkingtreding van deze bepaling bij ministerieel besluit als gewestelijk planologisch of stedenbouwkundig ambtenaar of als gemachtigd ambtenaar aangesteld zijn.

Zolang de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteurs niet zijn aangesteld overeenkomstig artikel 9 van het in het eerste lid vermelde besluit van de Vlaamse Regering, vervangen bij artikel 90 van dit besluit, kunnen hun bevoegdheden worden uitgeoefend door de ambtenaren van het agentschap Inspectie RWO die op de dag voor de inwerkingtreding van deze bepaling bij ministerieel besluit als gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur aangesteld zijn.

...”

Zoals de tussenkomende partij terecht aanhaalt, kan de bevoegdheid van de gedelegeerde stedenbouwkundig ambtenaar worden uitgeoefend door de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar die op de dag vóór de inwerkingtreding van deze bepaling bij ministerieel besluit aangesteld is. De heer [REDACTED] werd bij besluit van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening van 12 januari 2005 (B.S. 25 januari 2005) voor een bijkomende termijn van 2 jaar aangesteld als gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar.

De dag vóór de inwerkingtreding van artikel 191, §1 (1 juli 2006) was de heer [REDACTED] dus wel degelijk aangesteld als gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar, waardoor hij deze bevoegdheid op grond van artikel 191, §1 van bovengenoemd besluit kon blijven uitvoeren totdat er een gedelegeerde stedenbouwkundig ambtenaar werd aangesteld (hetgeen uiteindelijk opnieuw de heer [REDACTED] werd).

Het middel is ongegrond.

B. Tweede en derde middel

Standpunt van de partijen

1.

In het tweede middel roept de verzoekende partij de schending in van de bekendmakingsregels, artikel 4.7.26, §4, 6° VCRO, artikel 35 van het decreet van 26 maart 2004 inzake de openbaarheid van bestuur.

De verzoekende partij stelt dat de aanplakking van de verleende stedenbouwkundige vergunning niet plaatsvond op de twee noordelijke invalswegen, dat uit de verklaringen van de tussenkomende partij aan het gemeenbestuur blijkt dat de aanplakking is gerealiseerd vanaf 26 november 2010, terwijl de aanplakking 24 november 2010 vermeldt als startdatum en dat de publieke bekendmaking niet verwees naar de beroepsmogelijkheden noch naar de modaliteiten van het beroep.

In het derde middel roept de verzoekende partij de schending in van de gebrekkige publieke kennisgeving van het openbaar onderzoek, de schending van de artikelen 5, 6 en 7 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen en de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet op de motiveringsplicht.

De verzoekende partij stelt dat zij reeds in haar bezwaarschrift verschillende kritieken had gegeven op de organisatie van het openbaar onderzoek en dat de bestreden beslissing hierop niet inhoudelijk antwoordt. De verzoekende partij stelt dat er geen grote gele affiches werden gebruikt en er slechts op twee plaatsen een bekendmaking was en niet langs de twee noordelijke invalswegen. De verzoekende partij stelt ook dat de aangelanden ook op de hoogte hadden moeten gebracht worden omdat het niet enkel gaat om lijninfrastructuren maar ook over andere werken.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat uit artikel 4.7.26, §4, 6° niet blijkt dat de aanplakking dient te gebeuren op alle mogelijke invalswegen en dat de verzoekende partij geen belang heeft bij het invoeren van dit middel omdat hij een verzoekschrift tot nietigverklaring heeft ingediend. Een eventuele schending van het decreet openbaarheid van bestuur zou enkel tot gevolg hebben dat de termijn voor het indienen van een annulatieberoep zou worden opgeschort.

De verwerende partij antwoordt op het derde middel dat het middel enkel kan slaan op het grondgebied van [REDACTED], omdat de verzoekende partij daar woont en dat de verzoekende partij zelfs geen belang heeft bij het middel omdat zij tijdig een bezwaarschrift heeft ingediend. De verwerende partij verwijst naar het advies van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] waaruit blijkt dat het openbaar onderzoek correct is gebeurd en stelt dat de verzoekende partij hier geen rekening mee houdt.

3.

De tussenkomende partij antwoordt hierop dat de verzoekende partij een zeer lijvig verzoek tot annulatie heeft kunnen indienen bij de Raad, zodat het middel onontvankelijk is.

Voor het derde middel stelt de tussenkomende partij dat de verzoekende partij geen belang heeft bij het middel omdat zij erin geslaagd is om tijdig een bezwaar in te dienen. Ook verwijst de tussenkomende partij naar de uitnodiging voor de informatiedag die werd verstuurd naar alle eigenaars en pachters van percelen.

4.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog dat de bekendmaking van openbare orde is omdat het een MER-plichtig project is.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij roept in het tweede middel in dat de bestreden beslissing niet correct werd aangeplakt.

De openbaarmaking heeft als doel belanghebbende derden, zoals de verzoekende partij, de mogelijkheid te bieden de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar aan te vechten bij de Raad. De verzoekende partij heeft tijdig bij de Raad beroep ingesteld tegen de bestreden beslissing. Zij heeft dan ook geen belang bij dit middel.

Daarenboven merkt de Raad op dat de vermeende gebrekkige kennisgeving van de bestreden beslissing de wettigheid van deze beslissing niet kan aantasten, doch enkel voor gevolg kan hebben dat de beroepstermijn om tegen deze beslissing te ageren nog niet is beginnen lopen.

2.

In het derde middel roept de verzoekende partij onregelmatigheden in bij de toepassing van de regelgeving van het openbaar onderzoek.

De openbaarmaking van een vergunningsaanvraag door een openbaar onderzoek heeft onder meer tot doel om diegenen die bezwaren zouden hebben tegen het aangevraagde, de mogelijkheid te bieden deze kenbaar te maken. De formaliteit van het openbaar onderzoek is een substantiële pleegvorm.

Uit de feitenuiteenzetting blijkt dat het aangevraagde onderworpen werd aan een openbaar onderzoek en dat de verzoekende partij daaraan deelgenomen heeft door een bezwaarschrift in te dienen tijdens de duur ervan.

De onregelmatigheden die de verzoekende partij aanvoert, hebben haar derhalve niet verhinderd om haar grieven tegen het aangevraagde kenbaar te maken.

De verzoekende partij heeft dus geen belang bij het aanvoeren van de onregelmatigheden zoals uiteengezet in het derde middel.

Het tweede en derde middel is onontvankelijk.

C. Vierde middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van de beginselen van behoorlijk bestuur en de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet op de motiveringsplicht van 29 juli 1991.

De verzoekende partij stelt dat het openbaar onderzoek door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] werd beïnvloed. Zij stelt dat dat zij in haar bezwaarschrift had opgemerkt dat de informatie van het college op haar website tijdens het openbaar onderzoek feitelijk onjuist was omdat er geen aanpassing aan het GRUP is gebeurd en er geen positieve signalen te vinden zijn in het project-MER.

De verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing enkel met blote beweringen en stijlformules heeft geantwoord op haar bezwaar. De verzoekende partij stelt dat de informatie op de website van de gemeente strijdig is met de regeringsbeslissing van 22 juli 2005 en met wat in het openbaar onderzoek lag.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat het college het bezwaarschrift op dit punt heeft weerlegd, dat de verzoekende partij niet bewijst dat de publicaties van het college niet correct zou zijn en dat alle belanghebbenden het volledige aanvraagdossier met het project-MER inbegrepen konden raadplegen tijdens het openbaar onderzoek. De verzoekende partij toont volgens de verwerende partij niet aan dat het de bedoeling was van het college om het verloop van het openbaar onderzoek te beïnvloeden en dat minstens dit punt haar er niet van weerhouden heeft om een bezwaarschrift in te dienen.

De verwerende partij stelt dat het middel dan ook onontvankelijk is, minstens ongegrond.

3.

De tussenkomenende partij voegt hieraan nog aan toe dat dit middel onontvankelijk is omdat het geen verband houdt met de bestreden beslissing en dat de verzoekende partij niet aantoont of de bestreden beslissing beïnvloed zou zijn door de beweerde handelingen van het college van burgemeester en schepenen.

De verzoekende partij toont volgens de tussenkomenende partij ook niet aan in welke mate de informatie van het college incorrect zou zijn en zou zich beperken tot loze, niet gestaafde beweringen.

4.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog dat het organiseren van het openbaar onderzoek een taak is van het college en dat als er dus verkeerde informatie wordt verspreid door het college, dit wel aantoont dat het middel betrekking heeft op de bestreden beslissing.

Beoordeling door de Raad

Met de verwerende partij moet worden vastgesteld dat de vermeende “beïnvloeding van het openbaar onderzoek” de verzoekende partij er niet van heeft weerhouden om zelf een gemotiveerd bezwaarschrift in te dienen in het kader van het openbaar onderzoek, zodat de verzoekende partij geen belang heeft bij dit middel.

Het vierde middel is onontvankelijk.

D. Vijfde middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van het openbaar onderzoek, de beginselen van behoorlijk bestuur en de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet op de motiveringsplicht.

De verzoekende partij verwijst naar haar bezwaar waarin zij stelt dat ontpolderen niets te maken heeft met het voorkomen van overstromingen, dat het project niet gaat om het herstel van een natuurlijke situatie, dat het openbaar onderzoek misleidend was omdat de publieke aankondiging van het GRUP ging over “gecontroleerde overstromingsgebieden” terwijl het hier gaat om “ontpolderingen” en dat de bouwaanvraag in schijfjes werd ingediend (“salamisering”).

De verzoekende partij stelt in een eerste onderdeel van het middel dat het [REDACTED] niet werd weerhouden als “prioritair project 2010” in een nota van de Vlaamse Regering, terwijl de ontpoldering plots wel werd weerhouden als prioritair in een “bisnota”, zonder bijkomende motivering. Ook stelt de verzoekende partij dat de heer [REDACTED] als lid van de VLACORO gunstig advies had verleend aan het GRUP, waardoor er geen neutrale beoordeling van de aanvraag, noch van de bezwaren mogelijk is.

In een tweede onderdeel stelt de verzoekende partij dat inzake het project-MER wordt gerepliceerd met motieven die niet ter zake dienend zijn op de ingediende bezwaren.

In een derde onderdeel stelt de verzoekende partij dat het niet meer dan logisch is dat als het project wordt voorgesteld als een samenhangend geheel, ook de bouwvergunning wordt ingediend als een samenhangend geheel.

De verzoekende partij besluit met te stellen dat het niet volstaat te verwijzen naar een besluit van 22 juli 2005 en een goedgekeurd project-MER om te antwoorden op haar bezwaar.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat de aanvraag in overeenstemming is met het GRUP en dat het niet aan de vergunningverlenende overheid toekomt om de prioriteit van de ingediende aanvragen te beoordelen.

De verwerende partij antwoordt vervolgens dat het niet de bedoeling is dat de vergunningverlenende overheid het onderzoek dat het voorwerp uitmaakt van het project-MER, volledig opnieuw doet. De verwerende partij besluit met te stellen dat het de vergunningverlenende overheid niet toekomt om het voorwerp en de omvang van de aanvraag van een stedenbouwkundige aanvraag te bepalen. Voorts zouden de “beginselen van behoorlijk bestuur” niet gespecificeerd zijn.

3.

De tussenkomende partij voegt hier nog aan toe dat het middel onontvankelijk is omdat het betrekking heeft op het GRUP.

Voorts stelt de tussenkomende partij dat de verzoekende partij niet aantoont op welke wijze de beslissing onwettig zou zijn in verband met haar kritiek op de “bisnota” van de Vlaamse regering.

De tussenkomende partij verwijst naar de conformverklaring van het project-MER en stelt dat het project-MER ook een uitspraak heeft gedaan over de locatie van de voorgenomen werken en de mogelijke alternatieven.

De tussenkomende partij stelt verder dat de verzoekende partij in het tweede onderdeel haar middel niet verder uitwerkt en in het derde onderdeel niet vermeldt waarom het feit dat er verschillende vergunningsaanvragen worden ingediend, onwettig zou zijn.

4.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij afdoende moet onderzoeken welke bezwaren al dan niet dragend waren.

De verzoekende partij doet afstand van het derde onderdeel van het middel.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij stelt dat er een schending is van de “beginselen van behoorlijk bestuur” door te stellen dat er geen neutrale beoordeling van de aanvraag mogelijk is.

Een middel bestaat uit de voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop deze rechtsregel volgens de verzoekende partij wordt geschonden. De verzoekende partij zet niet uiteen welke algemene beginselen van behoorlijk bestuur worden geschonden.

Het middel is op dit punt onontvankelijk.

2.

Voor het overige bestaat het middel uit de vermeende schending van de motiveringsplicht, meer bepaald dat er niet werd geantwoord op bezwaren, dat de reden waarom voor ontpoldering werd gekozen niet afdoende werd gemotiveerd en dat er wel degelijk bezwaren tegen het project-MER kunnen worden ingebracht.

De motiveringsplicht houdt in dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan, wat onder meer betekent dat die motieven moeten steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De motiveringsplicht reikt niet zover dat zij een vergunningverlenend bestuursorgaan verplicht tot het punt per punt beantwoorden van de argumenten die een verzoekende partij in een bezwaarschrift aanvoert. Het volstaat dat het bestuursorgaan in zijn beslissing duidelijk en op draagkrachtige wijze de redenen aangeeft die de beslissing verantwoorden, zodat een belanghebbende zich hiertegen met kennis van zaken kan verweren.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat het project in overeenstemming is met de stedenbouwkundige voorschriften van het GRUP. Het middel zoals geformuleerd door de verzoekende partij poneert impliciet doch zeker de vermeende onwettigheid van het GRUP. De Raad stelt vast dat het verzoekschrift tot vernietiging van de verzoekende partij tegen het desbetreffende GRUP ongegrond werd bevonden door het arrest van de Raad van State van 21 juni 2012 met nummer 219.903. De Raad ziet geen redenen om in dit verband anders te oordelen.

De verzoekende partij slaagt er bovendien niet in om aan te tonen dat GRUP onwettig zou zijn louter omdat het ■■■■■ “plots wel” werd weerhouden als prioritair project, zonder dit verder te verduidelijken en toont ook het verband hiermee met de bestreden beslissing niet aan.

Op het bezwaar van de verzoekende partij werd bovendien geantwoord door de verwerende partij in de bestreden beslissing.

Het feit dat de verzoekende partij het niet eens is met de keuze tot ontpoldering, maakt op zich geen middel uit en is louter opportunistiekritiek. Het behoort niet tot de taken van de verwerende partij, noch van de Raad, om een alternatieve methode van overstromingsbestrijding te gaan onderzoeken, ook al meent de verzoekende partij dat de alternatieve keuze voor een “potpolder” (GOG of Gecontroleerd overstromingsgebied) een betere bescherming biedt tegen overstromingen. Het vergunningverlenend bestuursorgaan is bij de beoordeling van een stedenbouwkundige aanvraag gebonden door het voorwerp van de aanvraag, zoals afgebakend door de aanvrager zelf, dit is in casu de tussenkomenende partij.

De verwerende partij kon volstaan met te verwijzen naar de keuze voor ontpoldering zoals vastgesteld in het GRUP en beschreven in het project-MER. De verzoekende partij toont de kennelijke onredelijkheid of onjuistheid van deze motivering niet aan.

In zoverre de verzoekende partij weerhoudt dat zijn bezwaren tegen het project-MER niet werden behandeld, wordt verwezen de bespreking van het zesde, zevende, achtste, negende, tiende, elfde, twaalfde en dertiende middel.

3.

De verzoekende partij doet in haar wederantwoordnota afstand van het derde onderdeel van het vijfde middel.

Het vijfde middel is deels onontvankelijk, deels ongegrond.

E. Zesde, zevende, achtste, negende, tiende, elfde, twaalfde en dertiende middel

Standpunt van de partijen

1.

In deze middelen roept de verzoekende partij de schending in van de artikelen 2 en 3 van de wet op de motiveringsplicht.

De verzoekende partij verwijst in deze middelen naar delen van haar bezwaarschrift, waarin zij kritiek levert op het project-MER.

In het zesde middel stelt de verzoekende partij dat het feit dat het project-MER is goedgekeurd, niet betekent dat er geen bezwaren kunnen tegen worden ingebracht, in tegenstelling tot wat de verwerende partij stelt in de bestreden beslissing als antwoord op het bezwaar.

In het zevende middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 7 en 11 van het Besluit van de Vlaamse regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning. De verzoekende partij verwijst naar haar uitgebreide kritiek op het project-MER in haar bezwaarschrift inzake opslibbing, en geulvorming en stelt dat een dossier volledig moet zijn inzake deze fundamentele aspecten over de evolutie van het reliëf binnen het ontpolderingsgebied. De verzoekende partij stelt dat het project-MER

niet kon volstaan met te stellen dat dit “leemten zijn in de kennis”. Hieruit blijkt volgens de verzoekende partij dat het project-MER onvolledig is.

In het achtste middel roept de verzoekende partij in dat zij in haar bezwaarschrift had gesteld dat de visie op de hydrodynamiek in het project-MER totaal onjuist is doch dat niet wordt ingegaan op dit bezwaar, terwijl het project-MER geen vrijeleide is.

In het negende middel roept de verzoekende partij in dat zij in haar bezwaarschrift had gesteld dat te verwachten valt dat de sedimentatie toeneemt, maar niet dat de verzanding onder controle komt. De verzoekende partij stelt dat niet geantwoord is op dit bezwaar en dat niet kan verwezen worden naar het advies van het CIW omdat dit niet handelt over de aspecten die in dit bezwaar aangevoerd worden.

In het tiende middel roept de verzoekende partij onder de noemer “strijdigheid met het natuurdecreet” in dat zij in haar bezwaarschrift had gesteld dat door het verlagen van de hoogwaterpeilen de schorren langs de Durme nog verder zullen degraderen maar dat dit niet wordt beschreven in het project-MER, doch dat hierop niet wordt ingegaan. De verzoekende partij stelt dat er niet kan verwezen worden naar het positief advies van het Agentschap Natuur en Bos omdat dit gaat over boscompensaties en dit niet ter zake doet.

In het elfde middel roept de verzoekende partij in dat zij in haar bezwaarschrift had gesteld dat het niet valt in te zien waarom er in de slikken van de ontpolderde gebieden wel vogels zouden komen terwijl er op de slikken van de Durme nauwelijks vogels zitten en dat de verwerende partij niet ingaat op dit bezwaar. De verzoekende partij stelt dat er niet kan worden verwezen naar het gunstig advies van het Agentschap Natuur en Bos.

In het twaaalfde middel roept de verzoekende partij in dat zij in haar bezwaarschrift kritiek had geleverd op de nutriëntencyclering via estuariene processen in het project-MER, met name dat de bestaande schorre niet meer zal overstromen waardoor de invloed op de nutriëntencyclus wordt verloren, terwijl de verwerende partij niet ingaat op dit bezwaar en niet kan verwijzen naar gunstige adviezen.

In het dertiende middel roept de verzoekende partij in dat zij in haar bezwaarschrift heeft gesteld dat de INBO studie waar het project-MER naar verwijst, stelt dat de natuurwaarden zeer gering en sterk versnipperd zijn en dat de verzoekende partij kennis neemt van een ongeloofwaardige broedvogellijst. De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij niet ingaat op dit bezwaar en dat niet kan verwezen worden naar het gunstig advies omdat dit over boscompensaties gaat.

2.

De verwerende partij verwijst als antwoord op het zesde middel naar haar antwoord op het vijfde middel.

De verwerende partij antwoordt op het zevende middel dat de beoordeling over de volledigheid en inhoud van het project-MER behoort tot de bevoegdheid van de dienst MER. Er kan niet van de vergunningverlenende overheid verwacht worden om telkens opnieuw de volledigheid en de inhoud van het project-MER te beoordelen.

Op het achtste middel antwoordt de verwerende partij dat het bezwaar van de verzoekende partij werd verworpen door het college en door de verwerende partij en dat zij hierbij in alle redelijkheid mochten steunen op de inhoud van het project-MER.

Op het negende, tiende, elfde, twaalfde en dertiende middel antwoordt de verwerende partij dat het bezwaar werd verworpen, en dat het niet is omdat de verzoekende partij het niet eens is met deze beoordeling, dat de motiveringswet zou geschonden zijn. De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij niet op gedetailleerde en concrete wijze aantoont waarom de weerlegging van het bezwaar niet afdoende is en dat het niet aan de Raad toekomt om in de plaats van de verzoekende partij te gaan onderzoeken waarom de motiveringsplicht dan wel zou zijn geschonden.

3.

De tussenkomende partij antwoordt op het zesde middel dat de verwerende partij haar beoordeling niet in de plaats kan stellen van deze van de cel MER inzake de degelijkheid van het project-MER-rapport en dat de verzoekende partij niet aantoont dat het project-MER onwettig zou zijn.

Voor wat betreft het zevende middel sluit de tussenkomende partij zich aan bij het verweer van de verwerende partij.

Op het achtste, negende, twaalfde en dertiende middel antwoordt de tussenkomende partij dat van de verwerende partij niet mag worden verwacht dat zij elk aspect dat behandeld werd in een conform verklaard project-MER opnieuw behandelt of in twijfel trekt. De tussenkomende partij stelt dat het niet volgen van een bezwaar niet gelijkstaat met een schending van de motiveringsplicht.

Voor het tiende en elfde middel verwijst de tussenkomende partij nog naar de weerlegging van het bezwaar door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Waasmunster en naar de passende beoordeling op grond van artikel 36 van het Natuurdecreet, dat werd geïntegreerd in het project-MER en conform verklaard door de cel MER.

4.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog in verband met het zesde middel dat een project-MER een hulpmiddel is bij de besluitvorming, dat de overheid haar beleidsruimte behoudt en dat de verzoekende partij zich kan beroepen op onregelmatigheden die zouden kleven aan de voorbereidende handeling.

Voor het overige stelt de verzoekende partij dat de lezing van het bezwaar en de lezing van de weerlegging van het bezwaar leiden tot het besluit dat het bezwaar niet afdoende is weerlegd. De verzoekende partij stelt dat een gebrekkig project-MER doorwerkt tot in de vergunning.

Beoordeling door de Raad

1.

Voor wat betreft de opmerking van de verzoekende partij over de bevoegdheid van de heer [REDACTED], verwijst de Raad naar de bespreking van het eerste middel, waarin de Raad dit middelonderdeel ongegrond verklaart.

2.

Het wordt niet betwist dat de voorliggende aanvraag ontvankelijk en volledig werd verklaard op 3 juni 2010 en dat het project-MER van de betreffende aanvraag op 31 maart 2010 werd goedgekeurd.

Het zesde middel betreft een algemene kritiek dat het project-MER onvolledig, intern tegenstrijdig en tegenstrijdig met andere documenten is. De verzoekende partij geeft in het zevende tot en met dertiende middel verdere inhoudelijke kritiek op het project-MER. Voor de bespreking van het zesde middel wordt dus verwezen naar de bespreking van het zevende tot en met dertiende middel.

3.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen bepalen dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat deze afdoende moeten zijn. Een vergunningsbesluit moet derhalve duidelijk en op afdoende wijze de redenen opgeven waarop het vergunningverlenend bestuursorgaan haar beslissing steunt. Bij het beoordelen van de wettigheid van een vergunningsbeslissing dient derhalve rekening gehouden te worden met de redenen die omschreven zijn in de vergunningsbeslissing en kan er geen rekening worden gehouden met aanvullende argumentatie in latere procedurestukken.

De Raad is in de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht enkel bevoegd om na te gaan of de verwerende partij de haar toegekende appreciatiebevoegdheid inzake de beoordeling van de milieueffecten naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond hiervan in redelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Hoewel de verzoekende partij het project-MER inhoudelijk bekritiseert, wordt aangenomen dat dit rapport voldoende wetenschappelijk en technisch onderbouwd is, aangezien het werd opgesteld door erkende deskundigen. Het komt de Raad in principe niet toe om de inhoud van een goedgekeurd project-MER op zijn wetenschappelijke en technische degelijkheid te onderzoeken.

De Raad kan zijn beoordeling op het punt van de intrinsieke degelijkheid van het milieueffectrapport niet in de plaats stellen van die van de Cel MER, maar kan enkel nagaan of de Cel MER wettig tot zijn beslissing is kunnen komen.

Zoals hierna verder zal blijken, heeft de verzoekende partij duidelijk een andere visie met betrekking tot een aantal aspecten die werden onderzocht in het project-MER, maar slaagt zij er niet in om aannemelijk te maken dat de Cel MER niet wettig kon besluiten tot goedkeuring van het opgestelde project-MER.

De verwerende partij heeft op de verschillende bezwaren die de verzoekende partij opsomt in haar verzoekschrift betreffende het project-MER geantwoord in de bestreden beslissing.

Zo stelt de verwerende partij:

“ ...

4. De beoordeling over de volledigheid en de inhoud van het project-MER behoort tot de bevoegdheid van de dienst MER. Het project-MER van de betreffende aanvraag werd op 31 maart 2010 goedgekeurd door de terzake bevoegde instantie, de Dienst MER van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie.

... ”

Bovendien stelde de afdeling Land en Bodembescherming, Ondergrond, Natuurlijke Rijkdommen van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie in haar advies van 8 juni

2010 dat zij vanuit bodemkundig standpunt geen bezwaren heeft tegen de geplande werken.

6. Zowel de voorgestelde breedte van de bressen als de omlegging van wandel- en fietsverkeer zijn op stedenbouwkundig vlak in overeenstemming met de bepalingen en voorschriften uit het ruimtelijk uitvoeringsplan. Weerom wordt hier de juistheid van het project-MER in vraag gesteld en dient er aldus opnieuw te worden gesteld dat het project-MER op 31 maart 2010 werd goedgekeurd door de terzake bevoegde instantie, de Dienst MER van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie.

7. De Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid heeft de aanvraag getoetst aan ondermeer het Decreet Integraal Waterbeleid en heeft op 30 juni 2010 een gunstig advies verleend. Tevens heeft de afdeling Land en Bodembescherming...gesteld dat zij vanuit bodemkundig standpunt geen bezwaren heeft tegen de geplande werken. Het project-MER werd op 31 maart 2010 goedgekeurd door de voornoemde Dienst MER.

8. Dit bezwaar is niet van stedenbouwkundige aard. Het Agentschap voor Natuur en Bos verleende op 14 oktober 2010 een gunstig advies op voorwaarde dat de boscompensatie wordt uitgevoerd. De aanvraag is volgens dit agentschap niet strijdig met direct werkende normen binnen het beleidsveld natuur. Tevens blijkt uit het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos dat de voorgestelde werken niet onwenselijk zijn in het licht van haar doelstellingen of zorgplichten. Het Agentschap voor Natuur en Bos stelt immers dat de voorgestelde werken een positieve invloed hebben op de staat van instandhouding van diverse habitattypes en soorten en dat de leefbaarheid en de staat van instandhouding voor heel wat habitats en soorten op relatief korte termijn na realisatie van het project aanzienlijk zal verbeteren. Bovendien wordt in het MER gesteld dat het project, mits het naleven van de milderende maatregelen, voor het milieu haalbaar is.

...

10. Dit bezwaar is niet stedenbouwkundig van aard. Uit de adviezen blijkt dat het aangevraagde niet strijdig is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening of dat het aangevraagde onwenselijk is in het licht van doelstellingen of zorgplichten die gehanteerd worden binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening (art. 4.3.3-4.3.4 VCRO).

...

...

Over het project-MER wordt nog gesteld:

“ ...

In het MER worden voldoende milderende maatregelen voorzien, waardoor de impact op de omgeving wordt beperkt.

...”

...

Omtrent de passende beoordeling wordt gesteld:

“ ...

Gezien de aanvraag gelegen is binnen een vogelrichtlijngebied en een habitatrichtlijngebied, werd een passende beoordeling opgemaakt; Deze werd geïntegreerd in het MER. Uit de Passende Beoordeling blijkt dat het project een positieve invloed heeft op de staat van instandhouding van diverse relevante habitattypes en soorten. Er wordt verwacht dat de leefbaarheid en de staat van instandhouding voor heel

wat habitats en soorten op relatief korte termijn na realisatie van het project aanzienlijk zullen verbeteren.

...

De verzoekende partij maakt in haar betoog niet aannemelijk dat deze beoordeling kennelijk onredelijk zou zijn, minstens brengt zij geen redelijke argumenten bij om het tegendeel aan te tonen. De kritiek van de verzoekende partij neigt naar opportunistiekritiek, waarvoor de Raad niet bevoegd is.

Het volstaat niet om het bezwaarschrift weer te geven waarin de verzoekende partij kritiek levert op de bevindingen in het MER en dan louter te stellen dat de verwerende partij geen antwoord heeft gegeven op het bezwaar, terwijl er wel degelijk een antwoord op de bezwaren van de verzoekende partij wordt gegeven.

4.

Verder stelt de Raad vast dat de verzoekende partij inhoudelijke kritieken formuleert op diverse wetenschappelijke aspecten die werden onderzocht in het project-MER en dat zij vervolgens stelt dat de verwerende partij deze kritieken die reeds werden opgeworpen in het bezwaarschrift, niet volledig heeft onderzocht.

Hiermee betwist de verzoekende partij de intrinsieke degelijkheid van het project-MER zoals dit door de cel MER is goedgekeurd. De Raad is enkel bevoegd voor de toetsing van de wettigheid van een stedenbouwkundige vergunning en kan zijn beoordeling op het punt van de intrinsieke degelijkheid van een MER niet in de plaats stellen van die van de cel MER. Hij kan enkel nagaan of de cel MER wettig tot haar beslissing is gekomen, met andere woorden op grond van juiste feitelijke gegevens in alle redelijkheid heeft kunnen beslissen dat *“het MER voldoende informatie bevat om het aspect milieu een volwaardige plaats te geven bij de besluitvorming”* zoals gesteld in het goedkeuringsbesluit van de dienst MER van 31 maart 2010.

5.

In het zevende middel roept de verzoekende partij in dat het project-MER niet mag stellen dat de verwachte opslibbing een leemte in de kennis is. De verzoekende partij verwijst naar de case study van de [REDACTED] van het Waterbouwkundig Laboratorium en naar een artikel van “professor [REDACTED]” dat een ander standpunt inzake “geomorfologie” zou weergeven. De verzoekende partij brengt deze studies niet bij. Hiermee kan de Raad dan ook geen rekening houden. Het louter stellen dat twee studies elkaar zouden tegenspreken, kan bovendien niet tot de kennelijke onjuistheid of onredelijkheid van het project-MER leiden. Het louter verwijzen naar het project-MER dat voor bepaalde aspecten stelt dat er bepaalde “leemten in de kennis” zijn, is niet voldoende om aan te tonen dat het dossier onvolledig is in de zin van het besluit van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling en is ook niet voldoende om de onwettigheid van de bestreden beslissing aan te tonen.

Voorts verwijst de verzoekende partij naar de motivering in het project-MER dat enerzijds bressen in de dijken diepe geulen zullen slaan in het landschap terwijl het project-MER anderzijds stelt dat er “minder erosie” optreedt.

De door de verzoekende partij geciteerde bepalingen uit het project-MER op p. 116 handelen over de bespreking van alternatieven, met name dat een “ontpoldering met vele kleine bressen” nadelig is in tegenstelling tot een ontpoldering met een “grote bres”, terwijl het op p. 66 gaat over de “ontpoldering” in het algemeen. De verzoekende partij kan dus niet beide vaststellingen met elkaar vergelijken omdat dit niet over hetzelfde gaat.

De verzoekende partij geeft tot slot haar eigen visie weer op de geulvorming door erosie en stelt dat het project-MER de kennis van het Waterbouwkundig Laboratorium niet meeneemt in haar onderzoek, doch het is niet voldoende om een eigen visie omtrent erosie en geulvorming op te werpen zonder dit concreet te onderbouwen en zonder de geciteerde studies bij te brengen. Het is niet aan de Raad om deze studies op te zoeken en een eigen wetenschappelijke studie over geulvorming en opslibbing te maken om de wettigheid van de stedenbouwkundige vergunning te beoordelen.

In de gegeven omstandigheden is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij de gegrondheid van het middel onvoldoende aantoonst.

6.

In het achtste middel voert de verzoekende partij aan dat sommige hydrodynamische stellingen in het project-MER juist zijn maar andere fout en dat de globale visie op de hydrodynamiek totaal onjuist is. De verzoekende partij stelt dat het niet uitmaakt hoe breed de bressen zullen zijn omdat het gebied een slikveld zal worden en dat het beter is dat de bressen smaller worden gemaakt en dit in functie van de toegankelijkheid.

Er werd wel degelijk geantwoord op dit bezwaar van de verzoekende partij in de bestreden beslissing. De verwerende partij heeft uitvoeriger geantwoord op het bezwaar dan dat de verzoekende partij laat uitschijnen. De verwerende partij stelt met name:

“ ...

Volgens de bezwaarindiener maakt het niet uit of voorliggend gebied wordt ontpolderd met grote dan wel met kleine bressen. Zodoende verzoekt de bezwaarindiener te ontpolderen met meerdere kleine bressen i.p.v. middels enkele grote bressen, om zodoende extra kansen te kunnen bieden aan recreatief verkeer over de dijken (en met bruggen over de bressen).

Op pagina's 116-117 van het goedgekeurd project-MER wordt omstandig gemotiveerd waarom ontpoldering middels kleine bressen een aandeel belangrijke nadelen inhoudt ten aanzien van de gestelde doelstellingen voor het project.

Door de aanleg van meerdere gefixeerde kleine bressen (de bressen moeten gefixeerd zijn aangezien ze worden overbrugd) zullen naar alle waarschijnlijkheid vele kleine kreekjes ontstaan min of meer loodrecht op de waterloop/dijk, met een beperkte vertakkingsgraad en sinuositeit, waardoor geen optimale kreek- en schorvorming zal optreden (Van den Neucker, T., et al., 2007). Men zal m.a.w. meerdere kleine gebiedjes creëren i.p.v. 1 groot, wat zijn consequenties heeft naar de natuurontwikkeling in het gebied.

Het bereiken van een dynamisch evenwicht tussen de verschillende fysiotopten in een estuarium wordt voor een groot deel bepaald door veranderingen bij extreme events (grote stormen). Tijdens dergelijke events treden grote morfologische wijzigingen op, waardoor lokaal op grotere of kleinere schaal de schorontwikkeling wordt terug gezet (schorren komen door sedimentatie steeds hoger in het getijdenster te liggen). Nadien zal door sedimentatie opnieuw schor ontwikkelen. In ontpolderde gebieden zullen dergelijke ontwikkelingen enkel kunnen optreden indien een grote bres en/of niet versterkte of beheerde dijken aanwezig is. Bij kleine bressen en behoud en onderhoud van de huidige dijken zijn dergelijke ontwikkelingen uitgesloten.

De getij-energie die via een kleine bres in een ontpolderd gebied zal komen volstaat niet voor een diep landinwaartse kreekontwikkeling, waardoor de uitwisseling van energie, stoffen en biota niet optimaal zal verlopen.

Als mitigerende maatregel zou kunnen overwogen worden om een krekensstelsel aan te leggen bij inrichting, maar aangezien krekens evolueren naar dimensies in evenwicht met het bergingsvolume zal dit geen soelaas brengen voor het beperkt landinwaarts transport van water; te lange krekens zullen toeslibben of verzanden.

De mogelijkheid bestaat dat een aantal van de kleine gefixeerde bressen zullen toeslibben/verzanden. Dit kan leiden tot een suboptimale tijuitwisseling, waardoor kreek- en schorontwikkeling worden gehypothekeerd.

In het goedkeuringsbesluit van het MER p. 4 is te lezen: "het MER motiveert op voldoende wijze dat een ontpoldering met kleine bressen een aantal grote nadelen heeft met betrekking tot het functioneren van het intergetijdegebied".

...

De verzoekende partij kon dus niet stellen dat enkel werd geantwoord dat de bressen en omleggingsdijken in overeenstemming zijn met het GRUP.

Ook hier beperkt de verzoekende partij zich tot loutere eigen beweringen waarom het project-MER onjuiste vaststellingen heeft gedaan en onderbouwt zij niet met concrete stukken waarom het beter is om de bressen smaller te maken dan in de huidige aanvraag. De loutere verwijzing naar het advies van INBO dat smallere bressen had voorgesteld, is niet voldoende om de onjuistheid van het project-MER aan te tonen.

In de gegeven omstandigheden is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij de gegrondheid van het middel onvoldoende aantoonde.

7.

In het negende middel stelt de verzoekende partij dat het project-MER foutief is omdat te verwachten valt dat de sedimentatie toeneemt en niet dat de verzanding onder controle komt als de stroomsnelheid daalt.

Opnieuw beperkt de verzoekende partij zich tot het weergeven van loutere eigen stellingen inzake de toename van de verzanding van de [REDACTED], terwijl zij dit niet bewijst met concrete elementen. Het louter verwijzen naar "de project-MER richtlijnen" die stellen dat er meer onderzoek dient te gebeuren en het stellen dat de daling van het "kombergend vermogen" van de rivier in strijd is met de doelstellingen van het Sigmaplan en het decreet Integraal Waterbeleid, zonder dit verder te concretiseren, is niet voldoende om de kennelijke onredelijkheid of onjuistheid van het project-MER of de bestreden beslissing aan te tonen. Ook de loutere stelling dat het advies van de Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid niet handelt over de aspecten van het bezwaar, is niet voldoende. Zoals hierboven reeds veelvuldig herhaald, dient de verwerende partij niet op elk bezwaar uitvoerig en punt per punt te antwoorden. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat de informatie in het project-MER onvoldoende zou zijn.

In de gegeven omstandigheden is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij de gegrondheid van het middel onvoldoende aantoonde.

8.

In het tiende middel stelt de verzoekende partij onder de noemer "strijdigheid met Natuurdecreet" dat het project-MER een ontpoldering gunstig adviseert, terwijl de gevolgen van de verlaging van de hoogwaterstand niet in het project-MER staan.

De verzoekende partij stelt dat de schorren langs de [REDACTED] zijn beschermd als habitatrichtlijngebied waardoor volgens het INBO rapport de vegetatie sterk zal degraderen. Er is volgens de verzoekende partij een zeer nadelige evolutie in de buitendijkse gebieden. De

verzoekende partij beweert dat er “op geen enkele wijze” wordt ingegaan op de inhoud van het bezwaar, dat het antwoord ten eerste terzake niet dienend is (want betrekking heeft op boscompensaties) en verder een verzameling van stijlformules is die geen antwoord geeft op de inhoud van het bezwaar.

De verzoekende partij kan niet beweren dat er enkel wordt verwezen naar de boscompensatie, aangezien de verwerende partij in de bestreden beslissing duidelijk verwijst naar de vermelding dat de werken een positieve invloed zullen hebben op de habitats en soorten en een verbetering op relatief korte termijn zal realiseren in het gunstig advies van het Agentschap voor Natuur en Bos.

Het Agentschap voor Natuur en Bos heeft in zijn adviezen van 15 juli 2010 en 14 oktober 2010 de aanvraag gunstig beoordeeld en heeft daarbij uitdrukkelijk de conclusie van de “passende beoordeling” bijgetreden dat de geplande maatregelen een significant positief effect zullen hebben op het habitatrictlijngebied “” en het vogelrichtlijngebied “”:

“ ...

Dit project wordt uitgevoerd in het kader van de actualisatie van het Sigmaplan waarbij naast veiligheid ook ruime aandacht besteed wordt aan natuurlijkheid.

Het projectgebied zal onder invloed van het getij worden gebracht waardoor een slikken- en schorrensysteem (estuariene natuur) gecreëerd wordt. De werking van een ontpoldering heeft een positieve invloed op de waterkwaliteit van het Schelde-estuarium.

De ontwikkeling van de estuariene natuur draagt bij aan de instandhoudingsdoelstellingen voor het die opgesteld werden in het kader van de Europese Habitat- en Vogelrichtlijn.

Op basis van een integraalplan voor het is een project-MER opgemaakt (PR0345), inclusief Passende Beoordeling dat werd goedgekeurd op 31 maart 2010.

Uitgaande van de in dit project-mer en de Passende Beoordeling beoordeelde effecten van de voorgenomen activiteit en de mogelijke impact op de huidige natuurwaarden en de integriteit van het Habitat- en Vogelrichtlijngebied kan gesteld worden dat de geplande maatregelen in het kader van de realisatie van de ontpoldering een significant positief effect zullen hebben op het habitatrictlijngebied “” en het vogelrichtlijngebied “”.

De voorgenomen activiteiten hebben een positieve invloed op de staat van instandhouding van diverse relevante habitattypes en soorten. De leefbaarheid en de staat van instandhouding zal voor heel wat habitats en soorten op relatief korte termijn (enkele jaren) na realisatie van het project aanzienlijk verbeteren.

“ ...”

De verwerende partij heeft het bezwaar van de verzoekende partij als volgt beantwoord in het bestreden besluit:

“ ...

(...) Het Agentschap voor Natuur en Bos verleende op 14 oktober 2010 een gunstig advies op voorwaarde dat de boscompensatie wordt uitgevoerd. De aanvraag is volgens het agentschap niet strijdig met direct werkende normen binnen het beleidsveld natuur. Tevens blijkt uit het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos dat de voorgestelde

werken niet onwenselijk zijn in het licht van haar doelstellingen of zorgplichten. Het Agentschap voor Natuur en Bos stelt immers dat de voorgestelde werken een positieve invloed hebben op de staat van instandhouding van diverse habitattypes en soorten en dat de leefbaarheid en de staat van instandhouding van diverse habitats en soorten op relatief korte termijn na realisatie van het project aanzienlijk zal verbeteren. Bovendien wordt in het MER gesteld dat het project, mits het naleven van milderende maatregelen, voor het milieu haalbaar is.

...

De loutere bewering dat de vegetatie van bepaalde bestaande schorren mogelijk zal ontwikkelen naar ruigtekruiden volgens een (niet-bijgebracht) INBO rapport, wil nog niet zeggen dat de passende beoordeling in het project-MER kennelijk onjuist of onredelijk is. De omvorming door de ontpoldering van het habitatrichtlijngebied wordt wel degelijk omschreven in het project-MER. Zo stelt het project-MER bijvoorbeeld op p. 386 dat er “*slikken en schorregebieden zullen ontstaan..., welke zeer zeldzaam zijn op Europese schaal*”. De verzoekende partij kan ook hier niet volstaan met de verwijzing naar een ander rapport, dat zij niet bijbrengt, om aan te tonen dat het habitatrichtlijngebied wordt “gedegradeerd”.

Er wordt ook verwezen naar de milderende maatregelen van het project-MER, die expliciet worden opgesomd en als voorwaarde aan de vergunning wordt gekoppeld. De verzoekende partij slaagt er niet in om de kennelijk onredelijkheid of onjuistheid van deze motivering aan te tonen.

Gelet op het voorgaande kan niet beweerd worden dat de beoordeling door de verwerende partij, die gesteund is op het gunstig advies van ANB, terzake “niet dienend” is of louter een “verzameling van stijlformules”. De verzoekende partij betreft het gunstig advies van ANB en de motivering in de bestreden beslissing niet uitdrukkelijk in zijn kritiek, maar beperkt zich bij de uiteenzetting van het middel tot enerzijds het letterlijk hernemen van zijn bezwaar in het kader van het openbaar onderzoek en anderzijds de (onjuiste) bewering dat het antwoord niet terzake dienend is of een loutere stijlformule is. De verzoekende partij maakt niet concreet aannemelijk waarom de opgegeven motivering niet afdoende of kennelijk onredelijk zou zijn. Het komt de Raad niet toe om in de plaats van de verzoekende partij zelf te gaan onderzoeken waarom de motiveringsplicht zou geschonden zijn. Het middel, in zoverre genomen uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet, is ongegrond.

In de mate dat de verzoekende partij in de aanhef van zijn middel ook verwijst naar “het natuurdecreet”, dient de Raad vast te stellen dat de verzoekende partij niet aangeeft welke specifieke bepaling zij geschonden acht, noch concreet uiteenzet op welke wijze deze regelgeving naar haar oordeel werd geschonden, zodat dit onderdeel niet ontvankelijk is.

9.

In het elfde middel stelt de verzoekende partij dat er “nauwelijks vogels” zitten op de slikken van de [REDACTED], en dat niet valt in te zien waarom het project-MER dan stelt dat er vogels gaan komen. Ook hier beperkt de verzoekende partij zich tot loutere beweringen “dat er niet veel vogels zijn” en bovendien geeft de verzoekende partij zelf aan dat de ene vogelwaarnemer zegt dat het om een marginale foerageerplaats gaat, terwijl andere wetenschappers zeggen dat het wel een belangrijke foerageerplaats is. Ook dit betreft niet onderbouwde kritieken die de kennelijke onredelijkheid of onjuistheid van het project-MER niet kunnen aantonen.

10.

In het twaaftde middel stelt de verzoekende partij dat het project-MER stelt dat er meer zuurstof in het water zal komen door de slikken en schorren, terwijl de verzoekende partij opnieuw verwijst naar professor [REDACTED] die stelt dat een grootschalige ontpoldering aanvankelijk een positief effect

heeft op de verminderde sedimentatie doch dat dit positief effect onvermijdelijk weer zal afnemen. De verzoekende partij stelt dat het éne schorregebied wordt afgebroken in ruil voor het ontwikkelen van een ander.

De verzoekende partij beperkt zich hier opnieuw tot het louter citeren uit een niet bijgebrachte studie en eigen, niet onderbouwde beweringen, hetgeen de kennelijke onredelijkheid of onjuistheid van het project-MER niet kan aantonen.

In de gegeven omstandigheden is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij de gegrondheid van het middel onvoldoende aantoonde.

11.

In het dertiende middel stelt de verzoekende partij dat de studie van het INBO stelt dat de natuurwaarde in het binnendijks gedeelte van de vallei van de [REDACTED] zeer gering en versnipperd is, terwijl er een heel lange broedvogellijst als bijlage 10 bij het project-MER gevoegd werd.

De verzoekende partij slaagt er ook hier niet in met duidelijke, concrete bewijzen de bevindingen van het project-MER tegen te spreken. Het volstaat in dit verband niet om de bij het project-MER gevoegde broedvogellijst af te doen als “ongeloofwaardig”.

De verzoekende partij laat volledig na om aannemelijk te maken op welke manier de bestreden beslissing gevitieerd zou zijn door de vermeende ongeloofwaardige broedvogellijst die is opgenomen in het project-MER.

In de gegeven omstandigheden is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij de gegrondheid van het middel onvoldoende aantoonde.

9.

Algemeen kan dus worden gesteld dat uit de bestreden beslissing afdoende blijkt dat de verwerende partij aandacht heeft besteed aan de milieueffecten en dat zij tevens verwijst naar het project-MER dat betrekking heeft op dat aspect en naar de goedkeuring van dit project-MER door de dienst MER op 31 maart 2010.

De verzoekende partij kan derhalve niet gevolgd worden dat de verwerende partij het milieueffectenaspect niet afdoende heeft beoordeeld en toont het tegendeel niet aan.

De verzoekende partij toont niet aan dat de verwerende partij is uitgegaan van verkeerde gegevens, deze verkeerd heeft ingeschat of niet in redelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Gelet op hetgeen voorafgaat, heeft de verwerende partij voldaan aan de hem opgelegde motiveringsplicht bij het beoordelen van de aanvraag om stedenbouwkundige vergunning door te steunen op het betrokken project-MER, waarvan de onwettigheid niet wordt aangetoond door de verzoekende partij.

De middelen zijn deels onontvankelijk en voor het overige ongegrond.

F. Veertiende en vijftiende middel

Standpunt van de partijen

1.

In het veertiende middel roept de verzoekende partij de schending in van de artikelen 2 en 3 van de wet op de motiveringsplicht.

De verzoekende partij verwijst naar haar bezwaarschrift inzake de landschapswaarden van het gebied en verwijst naar het advies van 30 juni 2010 van Ruimte en Erfgoed, waarin zou staan dat de ontpoldering “niet verenigbaar” is met het behoud van de erfgoedwaarden in het gebied. De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij bovenstaand advies voorstelt als een voorwaardelijk gunstig advies terwijl het *de facto* negatief is. De milderende maatregelen hebben volgens de verzoekende partij niets te maken met het bestaande landschap maar zijn enkele inrichtingsmaatregelen die horen bij de nieuwe landschappelijke structuur.

In het vijftiende middel roept de verzoekende partij de schending in van de beginselen van behoorlijk bestuur en van artikel 4.3.1, §2 VCRO.

De verzoekende partij verwijst naar haar bezwaarschrift waarin zij stelt dat in de beleidsnota van de regering vermeld staat dat de regering zich engageert om de landschappelijke component mee te nemen in haar besluitvorming maar dat de overheid toch een bouw aanvraag indient die ingaat tegen deze beleidsvisie.

De verzoekende partij stelt dat de totstandkoming van het GRUP evenmin heeft rekening gehouden met de landschappelijke waarden zoals blijkt uit het advies van 30 juni 2010 van Onroerend Erfgoed. De verzoekende partij stelt dat de afweging niet diende te gebeuren in het ‘kader 2005’ maar wel in het ‘kader 2010’. De vergunning werd op geen enkele manier afgetoetst aan de beleidsnota en strijdt met de beleidsnota. De verzoekende partij meent dat beleidsnota’s in rekening kunnen worden gebracht bij de beoordeling en specificatie van de “goede ruimtelijke ordening” gelet op de grootschaligheid van het project en de intrinsieke waarde van het gebied.

2.

De verwerende partij antwoordt op het veertiende middel dat in de bestreden beslissing zeer duidelijk wordt ingegaan op het bezwaar en dat het advies van Onroerend Erfgoed niet negatief is, omdat het duidelijk zeven voorwaarden oplegt en in conclusie van het advies wordt aangegeven dat alle milderende maatregelen moeten genomen worden om alsnog een deel van de erfgoedwaarden te vrijwaren. In de bestreden beslissing wordt dan ook terecht opgelegd dat de voorwaarden uit het advies van Onroerend Erfgoed worden nageleefd.

De verwerende partij antwoordt op het vijftiende middel dat de beleidsnota van de Vlaamse Regering geen enkele verordenende kracht heeft en derhalve de beoordelingsbevoegdheid van de vergunningverlenende overheid ook niet kan beperken. Ook wordt het bezwaar inhoudelijk weerlegd in de bestreden beslissing.

3.

De tussenkomende partij voegt hieraan voor het veertiende middel nog toe dat ook het advies van het Agentschap Natuur en Bos en het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] uitvoerig ingaan op de door de verzoekende partij aangehaalde problematiek.

De tussenkomende partij voegt hieraan voor het vijftiende middel nog toe dat de beleidsnota geen weigeringsgrond kan zijn voor het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning.

4.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog dat de opgelegde voorwaarden inzake "archeologie" niets te maken hebben met het aspect "landschap". De verzoekende partij stelt verder dat zij nooit heeft beweerd dat de beleidsnota verordenende kracht heeft maar wel dat er rekening dient mee gehouden te worden op grond van de beginselen van behoorlijk bestuur.

Beoordeling door de Raad

1.

Wat betreft het veertiende middel: in tegenstelling tot wat de verzoekende partij beweert, is het advies van Ruimte en Erfgoed van 30 juni 2010 wel degelijk voorwaardelijk gunstig.

In het advies, dat in zijn volledigheid wordt weergegeven in de bestreden beslissing, wordt wel gewezen op de "belangrijke erfgoedwaarden" die aanwezig zijn in de projectgebieden. Zo stelt het advies onder meer:

*" ...
De inrichting van het project [REDACTED] met de hierbij voorziene ontpoldering van een historische polder, met historische dijken en waardevolle landschapskenmerken, waaronder de markante terreinovergang van de Wase questa, is dan ook een van de projecten die niet verenigbaar zijn met het behoud van de erfgoedwaarden binnen het projectgebied.
..."*

Het advies concludeert evenwel:

*" ...
Het advies van Ruimte en Erfgoed stelt dat het project een grote impact heeft op de erfgoedwaarde binnen het projectgebied, waarbij een groot deel deze waarden bedreigd of verloren zullen gaan bij de uitvoering van het project.*

Het is dan ook belangrijk dat bij een eventuele vergunning van dit dossier alle milderende maatregelen genomen worden om alsnog een deel van deze erfgoedwaarden te vrijwaren.

*Voor archeologie is de uitvoering van de werken bovendien gekoppeld aan de opgesomde voorwaarden bij de discipline archeologie.
..."*

Het advies geeft dus weliswaar zware bedenkingen in verband met de impact op de erfgoedwaarden, maar besluit toch dat de vergunning kan worden verleend onder strikte voorwaarde dat "alle milderende maatregelen (moeten) genomen worden om alsnog een deel van deze erfgoedwaarden te vrijwaren".

De Raad stelt vast dat de milderende maatregelen effectief zijn opgenomen in de bestreden beslissing. De bestreden beslissing legt immers als voorwaarde op dat de in het besluit opgesomde milderende maatregelen uit het project-MER moeten worden nageleefd.

Ook voorwaarden uit de discipline archeologie worden opgelegd als voorwaarden in de bestreden beslissing.

Als antwoord op het bezwaar van de verzoekende partij inzake de erfgoedwaarden van het landschap, stelt de bestreden beslissing het volgende:

“ ...

De bezwaarindiener geeft een selectieve en fragmentarische lezing van de milderende maatregelen en heeft het aldus over het plaatsen van infoborden.

In het MER worden de effecten op de discipline landschap, bouwkundig erfgoed en archeologie uitvoerig beschreven (pagina's 411-434). Het goedkeuringsverslag van het MER d.d. 31.03.2010 stelt op p. 5: “De effecten op Landschap, Bouwkundig Erfgoed en Archeologie worden correct beschreven. In september 2009 werd het paleolandschappelijk, archeologisch en cultuurhistorisch onderzoek i.k.v. het geactualiseerde Sigmaplan voor de zones [REDACTED] afgerond. Het cultuur- en landschapshistorisch onderzoek uit deze studie geeft een meer gedetailleerd beeld van de specifieke cultuurlandschappelijke evolutie van de studiegebieden. In het MER worden de voornaamste conclusies uit dit onderzoek meegegeven.”

Inzake milderende maatregelen somt het MER (op pagina's 492-493) een hele set maatregelen op waaronder – naast het plaatsen van infoborden – onder meer het inrichten van uitkijkpunten op landschappelijk interessante en/of cultuurhistorisch relevante locaties, het behoud van historisch relevante tracés als recreatieve verbinding, het nastreven van een hoogwaardige architectuur en beeldkwaliteit bij de inrichting, het uitvoeren van verder cultuurhistorisch en archeologisch onderzoek etc.

De milderende maatregelen voor de discipline landschap, bouwkundig erfgoed en archeologie, zoals opgenomen in het definitief MER, vallen binnen de mogelijkheden en doelstellingen van het project, wat een garantie betekent tot het effectief opnemen ervan in de stedenbouwkundige aanvraag. In het MER kunnen geen milderende maatregelen worden voorgesteld die de essentie van de projecten onmogelijk maken.

...

Zoals op de plenaire vergadering van 16.12.2008 gesteld, is bij voorliggend vergunningsdossier effectief een inrichtingsplan gevoegd waarop alle voorgenomen ingrepen zoals onderzocht in het MER, weergegeven worden, ook inzake landschapsbeleving en recreatief medegebruik. De effecten inzake landschap, bouwkundig erfgoed en archeologie werden zoals voornoemd in het MER uitvoerig beschreven op p. 411-434 en is in het goedkeuringsverslag van het MER op p. 5 te lezen dat de effecten op het landschap op voldoende wijze werden beschreven.

...

Hieruit mag worden afgeleid dat het al dan niet voldaan zijn aan de goede ruimtelijke ordening geenszins uitsluitend volgt uit het al dan niet behouden van bestaande erfgoedwaarden, waarbij tevens is voorzien dat gewenste beleidsmatige ontwikkelingen (zoals het Sigmaplan, cfr BVR 22.07.2005) in rekening kunnen worden gebracht.

...”

In de bestreden beslissing wordt onder de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening eveneens gesteld:

“ ...

Bij het maken van de bressen in de bestaande, historische dijken, wordt zoveel mogelijk aangesloten op bestaande, historische kreken.

Enkele delen van de dijkrestanten blijven behouden als uitkijkpunt.

Overblijvende en verdwenen erfgoedwaarden worden na de inrichting van het overstromingsgebied aangeduid door middel van infoborden.

Verlaagde restanten van dijken, tussen de bressen, blijven behouden. Zo blijft het historisch dijktracé zichtbaar in het landschap;

Door de voorgaande ingrepen wordt het oorspronkelijk landschap gerespecteerd.

...

De impact van de aanvraag op het landschap werd dus uitvoerig gemotiveerd door de verwerende partij. De verzoekende partij toont de kennelijk onredelijkheid of onjuistheid van deze motivering niet aan. Het loutere feit dat het advies van Onroerend Erfgoed zich kritisch uit ten opzichte van de aanvraag, is niet voldoende om de onwettigheid van de bestreden beslissing aan te tonen. Uit de geciteerde overwegingen van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij de kritieken uit het advies uitvoerig heeft weerlegd.

De Raad beschikt slechts over een marginale bevoegdheid wat betreft de toetsing van de goede ruimtelijke ordening, en kan zijn beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van de beoordeling door de verwerende partij. De Raad kan in het hem opgedragen legaliteitstoezicht enkel nagaan of de vergunningverlenende overheid de haar toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, en met name of zij zich heeft gesteund op feitelijk correcte gegevens, deze correct heeft beoordeeld en op grond daarvan in alle redelijkheid tot het bestreden besluit is kunnen komen. De verzoekende partij maakt zoals gezegd niet aannemelijk dat de beoordeling door de verwerende partij onjuist of kennelijk onredelijk is.

2.

In het vijftiende middel stelt de verzoekende partij dat de aanvraag strijdig is met de beleidsnota 2009-2014 van de Vlaamse Regering.

In zoverre de verzoekende partij de schending van “de beginselen van behoorlijk bestuur” inroept, stelt de Raad vast dat zij niet preciseert welke algemene beginselen van behoorlijk bestuur in haar optiek zouden geschonden zijn, zodat dit onderdeel van het middel onontvankelijk is.

Het middel is verder ongegrond in zoverre de strijdigheid met de beleidsnota 2009-2014 en met de goede ruimtelijke ordening wordt ingeroepen.

Op dit bezwaar heeft de verwerende partij het volgende geantwoord in de bestreden beslissing:

“...

Vooreerst dient te worden gesteld dat een beleidsnota van de Vlaamse Regering geen enkele verordenende kracht heeft en dus niet mag spelen in het al dan niet toekennen van een stedenbouwkundige vergunning. Noch is in enige wet- of regelgeving voorzien dat dergelijke beleidsnota retroactief dient te worden toegepast op alle projecten die reeds jaren eerder werden opgestart door diezelfde Vlaamse Regering, en zodoende onmogelijk kunnen voldoen aan een beleidsvisie die op dat moment nog onbestaande was.

In de inleiding van de nota staat te lezen: “Een beleidsnota geeft de grote strategische keuzen en opties van het beleid voor de duur van de regeerperiode weer. De nota is de weergave van de visie van de functioneel bevoegde minister en vormt de basis van een debat in het Vlaams Parlement. In voorkomend geval zullen de uitvoeringsmaatregelen, daar waar nodig, ter goedkeuring aan de Vlaamse Regering of het Vlaams Parlement worden voorgelegd.”

... ”

De overheid dient de overeenstemming van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening te beoordelen aan de hand van de aandachtspunten en criteria zoals vermeld in artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO. Zij dient daarbij rekening te houden met de in de omgeving bestaande toestand, maar zij kan ook rekening houden met beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de aandachtspunten, vermeld in artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO.

Dit betekent dat de verwerende partij rekening kan houden met beleidsmatig gewenste ontwikkelingen maar dat dit niet verplicht is.

Een beleidsnota heeft inderdaad geen bindende waarde. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt evenwel dat de verwerende partij kennis heeft genomen van deze beleidsnota en afdoende motiveert waarom zij er geen rekening mee gehouden heeft. De verzoekende partij toont hiervan de kennelijke onredelijkheid of onjuistheid niet aan.

De schending van de beleidsnota 2009-2014 kan niet met goed gevolg worden ingeroepen door de verzoekende partij.

Het veertiende en vijftiende middel zijn deels onontvankelijk en voor het overige ongegrond.

G. Zestiende middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van “het onderbreken van de openbare circulatie”, artikel 2 en 3 van de formele motiveringswet en machtsoverschrijding.

De verzoekende partij stelt dat meerdere aspecten van haar bezwaar niet dragend worden weerlegd, onder meer dat de openbare circulatie langs de dijken zal verdwijnen en dat de recreatie langs de [REDACTED] niet kan vervangen worden door recreatie in de achtertuinen van de verkavelingen. De verzoekende partij werpt ook op dat de verwerende partij geen bevoegdheid had om te beslissen over de uitbraak van openbare wegen zonder voorafgaand besluit van de deputatie tot opheffing van de buurtweg in het projectgebied ([REDACTED]). Er zou ook geen besluit zijn van de tussenkomen partij tot onderbreking van de dijken en bijhorende dijkwegen. De verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing genomen is met machtsoverschrijding aangezien zij geen rekening houdt met de openbare wegen in het gebied.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat de omlegging in overeenstemming is met het GRUP, dat het bezwaarschrift uitgebreid weerlegd is in de bestreden beslissing en dat het verkrijgen van eventuele andere vergunningen of machtigen de bestreden vergunning niet onwettig maakt.

3.

De tussenkomen partij voegt hieraan nog toe dat het college het bezwaar van de verzoekende partij afdoende heeft weerlegd en dat indien welbepaalde besluiten en vergunningen nog niet voorhanden zijn, dit niet tot gevolg heeft dat de stedenbouwkundige vergunning niet kan worden verleend.

4.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog dat vooraf aan de stedenbouwkundige vergunning een beslissing moet worden genomen tot het opheffen van de wegen en niet erna.

Beoordeling door de Raad

1.

Het middel, in zoverre het steunt op de schending van “het onderbreken van de openbare circulatie” is onontvankelijk aangezien de verzoekende partij niet aantoont welke regelgeving hiermee geschonden is.

De verzoekende partij laat ook na aan te geven welke regelgeving wordt geschonden en op welke wijze deze geschonden is door louter te stellen dat de aanvrager van de vergunning niet heeft “beslist” tot het onderbreken van de dijken en bijhorende dijkwegen, waardoor het middel ook op dit punt onontvankelijk is.

2.

De verzoekende partij stelt verder dat meerdere bezwaren niet “dragend” werden weerlegd. De formele motiveringsplicht vereist echter niet dat de vergunningverlenende overheid punt per punt een antwoord formuleert op elk argument uit andersluidende adviezen of bezwaren. Het is noodzakelijk doch ook voldoende dat uit de beslissing kan worden afgeleid waarom de argumenten uit de andersluidende adviezen of bezwaarschriften in het algemeen niet werden aanvaard.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij het bezwaarschrift terzake zeer uitvoerig heeft weerlegd op blz. 18-20 van het bestreden besluit. Zo stelt de verwerende partij uitdrukkelijk dat de ontpoldering met kleine bressen, die extra kansen zou bieden voor recreatief verkeer over de dijken (met bruggen over de bressen), volgens het project-MER belangrijke nadelen inhoudt t.a.v. de gestelde doelstelling voor het project. Zo zal er volgens het project-MER door de aanleg van meerdere gefixeerde kleine bressen geen optimale kreek- en schorvorming optreden. Verder wordt er overwogen dat het bijkomend inrichten van een route op de huidige [REDACTED] middels bruggen over bressen voor een negatief effect op de verwachte fauna en flora zal zorgen. Verder stelt de verwerende partij dat het recreatief medegebruik langs de [REDACTED] ook ter hoogte van de deelgebieden [REDACTED] allerminst te herleiden is tot “wandelen en fietsen achter dijken”. De verwerende partij stelt dat de recreant zal kunnen genieten van een breed palet aan recreatieve voorzieningen, bestaande uit wandelpaden en fietspaden én op de kruin van de dijken, én aan de voet van de dijken, én op sommige plaatsen zelfs in de ontpolderde gebieden, dit verder aangevuld met onder meer diverse uitkijk- en rustpunten op de dijken alsook een bezoekerscentrum langs de [REDACTED].

Door louter te stellen dat er heden langs beide zijden van de [REDACTED] dijken zijn terwijl die [REDACTED] toch wordt geprezen voor zijn rijke fauna, toont de verzoekende partij niet aan dat voornoemde motivering onjuist of kennelijk onredelijk is.

3.

Tot slot stelt de verzoekende partij nog dat er geen bouwvergunning kan worden verleend zolang er geen voorafgaande procedure is doorlopen inzake de opheffing van de aanwezige buurtweg in het projectgebied ([REDACTED]).

De Raad merkt op dat de verzoekende partij zich louter beperkt tot de bewering dat de [REDACTED] een buurtweg is in het projectgebied die zou worden opgeheven, maar dat zij nalaat om hiervan ook maar enig begin van bewijs voor te leggen.

Deze loutere bewering wordt door geen enkel concreet gegeven of stuk gestaafd door de verzoekende partij. Dit onderdeel van het middel is niet ontvankelijk.

4.

Het middel is deels onontvankelijk, deels ongegrond.

H. Zeventiende middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van de voorschriften van het GRUP en de goede ruimtelijke ordening, van de wet op de motiveringsplicht en van artikel 4.3.1, §1 en §2 en artikel 4.3.4 VCRO.

De verzoekende partij stelt in een eerste onderdeel dat de verwerende partij geen antwoord geeft op haar bezwaar dat het GRUP bepaalt dat de bestemming natuurgebied maar in werking treedt in 2015 en dat men heden geen werken kan aanvragen om een bestemming te realiseren die maar in werking treedt in 2015.

De verzoekende partij stelt in een tweede onderdeel dat artikel 1.4 van het GRUP bepaalt dat elke aanvraag getoetst dient te worden aan de landschappelijke identiteit terwijl in de bestreden beslissing wordt geantwoord dat erfgoedwaarden moeten worden afgewogen en niet dat men ze zonder meer kan opzij leggen. Nergens blijkt uit de bestreden beslissing hoe de afweging werd gerealiseerd terwijl er een de facto negatief advies is van Onroerend Erfgoed. De verzoekende partij stelt dat de goede ruimtelijke ordening geschonden is.

In een derde onderdeel stelt de verzoekende partij dat gelet op het negatief advies van Onroerend Erfgoed en gelet op artikel 4.3.4 VCRO de vergunning moest worden geweigerd omdat er geen rekening werd gehouden met het aanwezige landschap, geen rekening werd gehouden met alternatieven en de milderende maatregelen geen maatregelen zijn in relatie tot het bestaande landschap maar in tegendeel inrichtingsmaatregelen in relatie tot het nieuwe landschap betreffen.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat de percelen als “voorbesteding” “bouwvrije agrarische” gebieden hebben, hetgeen betekent dat tot de inwerkingtreding op 1 januari 2015 resp. 1 januari 2017 deze gebieden worden beschouwd als bouwvrije agrarische gebieden waarop alle werken mogelijk zijn die nuttig zijn voor landbouw, met uitsluiting van het oprichten van agrarische gebouwen. Dit betekent volgens de verwerende partij niet dat de werken niet zullen/kunnen starten vóór deze data maar dat de voorbesteding het mogelijk maakt om op landbouwpercelen waarop nog niet gewerkt wordt, nog tijdelijk landbouwgebruik toe te laten tijdens de werken.

Verder verwijst de verwerende partij naar de weerlegging van het veertiende middel.

3.

De tussenkommende partij voegt hieraan nog aan toe dat zowel het college als de vergunningverlenende overheid uitvoerig ingingen op het bezwaar van de verzoekende partij, net als in de bestreden beslissing zelf. Verder stelt de tussenkommende partij dat er wel degelijk een

afweging van de erfgoedwaarden is gebeurd, zonder dat deze afweging heeft geleid tot het onmogelijk maken van de essentie van het project. De tussenkomende partij verwijst naar het project-MER waarin uitvoerig werd ingegaan op de afweging van de erfgoedwaarden en waarbij er talrijke milderende maatregelen werden genomen. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt voldoende volgens de tussenkomende partij dat de vergunningverlenende overheid op afdoende wijze de wenselijkheid van het beoogde project heeft beoordeeld, rekening houdende met andere beleidsvelden en met inachtnaam van de verschillende milderende maatregelen die werden voorgesteld in het MER.

4.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog dat het bezwaar niet afdoende is weerlegd.

Beoordeling door de Raad

1.

De aanvraag is gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, '■■■■■', vastgesteld met een besluit van de Vlaamse Regering van 26 maart 2010, meer bepaald in de bestemming "reservaat en natuur", "overig groen" en "landbouw". De bestemming "landbouw" is in overdruk met een specifieke inwerkingtreding. De verzoekende partij stelt dat de aanvraag niet in overeenstemming is met deze bestemming en stelt dat de verwerende partij niet heeft geantwoord op haar bezwaar.

De formele motiveringsplicht vereist echter niet dat de vergunningverlenende overheid punt per punt een antwoord formuleert op elk argument uit andersluidende adviezen of bezwaren. Het is noodzakelijk doch ook voldoende dat uit de beslissing kan worden afgeleid waarom de argumenten in het algemeen niet werden aanvaard.

De bestreden beslissing geeft wel degelijk een motivering over de verenigbaarheid met de bestemming en stelt het volgende over de verenigbaarheid met het GRUP:

“ ...

In de bestemmingscategorie 'landbouw', aangeduid in overdruk, treden de bepalingen van artikel 1.1 en 1.6 in werking op respectievelijk 1 januari 2015 of 1 januari 2017.

Tot de inwerkingtreding van artikel 1.1 en 1.6 worden deze gebied beschouwd als bouwvrije agrarische gebieden en zijn alle werken, handelingen en wijzigingen die nodig of nuttig zijn voor de landbouwbedrijfsvoering van landbouwbedrijven zijn toegelaten, met uitsluiting van het oprichten van gebouwen en vergelijkbare constructies.

De overige bepalingen van dit artikel (artikels 1.2 tot 1.5 zijn onmiddellijk van kracht (art. 1.7).

...
“

De voorgestelde werken zijn in overeenstemming met de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.

...”

Artikel 1.7 van het GRUP stelt:

“Aanduiding in overdruk met symbool

Dit gebied behoort tot de bestemmingscategorie 'landbouw' tot de in het voorschrift aangegeven datum. In gebieden aangeduid in overdruk met bovenstaand symbool treden de bepalingen van artikel 1.1 en 1.6 in werking op 1 januari 2015. Tot de inwerkingtreding

van artikel 1.1 en 1.6 worden deze gebieden beschouwd als bouwvrije agrarische gebieden en zijn alle werken, handelingen en wijzigingen die nodig of nuttig zijn voor de landbouwbedrijfsvoering van landbouwbedrijven zijn toegelaten, met uitsluiting van het oprichten van gebouwen en vergelijkbare constructies. De overige bepalingen van dit artikel (artikels 1.2 tot 1.5) zijn onmiddellijk van kracht.”

Artikel 1.4 van het GRUP stelt:

“Werken, handelingen en wijzigingen die nodig of nuttig zijn voor:

- het behoud en herstel van het waterbergend vermogen van rivier- en beekvalleien;*
 - het behoud en herstel van de structuurkenmerken van de rivier- en beeksystemen, de waterkwaliteit en de verbindingsfunctie;*
 - het behoud, het herstel en de ontwikkeling van overstromingsgebieden, het beheersen van overstromingen of het voorkomen van wateroverlast in voor bebouwing bestemde gebieden;*
 - het beveiligen van vergunde of vergund geachte bebouwing en infrastructuur tegen overstromingen;*
 - de nautische veiligheid;*
- zijn toegelaten.*

De in artikel 1.1 tot 1.3 genoemde werken, handelingen en wijzigingen kunnen slechts toegelaten worden voor zover ze verenigbaar zijn met de waterbeheerfunctie van het gebied en het waterbergend vermogen van rivier- en beekvalleien niet doen afnemen.”

In de toelichtingsnota van het GRUP wordt vermeld:

“Deze fasering is een onderdeel van het flankerend beleid ten aanzien van landbouw in het kader van het Geactualiseerd Sigmaphan en moet toelaten dat de huidige landbouwactiviteiten in deze gebieden kunnen blijven functioneren zonder bijkomende beperkingen totdat het gebied effectief ingericht wordt als gecontroleerd overstromingsgebied.”

Aangezien artikel 1.2 tot en met artikel 1.5 en dus ook artikel 1.4 onmiddellijk van kracht zijn, is de aanvraag verenigbaar met het voorschrift 1.4 dat stelt dat alle werken voor “de ontwikkeling van overstromingsgebieden” toegelaten zijn.

Het feit dat de bestemming “landbouw” als overdruk ook mogelijk wordt gemaakt, doet hieraan geen afbreuk. Alle werken nodig voor landbouwbedrijfsvoering zijn toegelaten, tot 1 januari 2015, doch de werken in verband met overstromingsgebieden, gebaseerd op artikel 1.4 van het GRUP, zijn ook al mogelijk. Het ene bestemmingsvoorschrift sluit dus, in tegenstelling tot wat de verzoekende partij beweert, het andere niet uit.

2.

De verzoekende partij stelt verder dat de aanvraag niet verenigbaar is met artikel 1.4 van het GRUP.

De Raad stelt vast dat artikel 1.4 van het GRUP, zoals hierboven geciteerd, in tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partij aanvoert, niet bepaalt dat “elke vergunningsaanvraag dient getoetst aan de landschappelijke identiteit en in het bijzonder aan de omringende historische polderlandschappen”.

De verzoekende partij kan dus niet gevolgd worden waar zij de schending van dit artikel aanhaalt.

Voor wat betreft het tweede en derde onderdeel van het middel kan verder verwezen worden naar de bespreking van het veertiende middel, waarin werd vastgesteld dat het advies van Onroerend Erfgoed wel degelijk voorwaardelijk gunstig is en dat de impact van de aanvraag op het landschap en dus ook het afwegen van de erfgoedwaarden uitvoerig werd gemotiveerd door de verwerende partij.

De verzoekende partij maakt, gelet op het voorwaardelijk gunstig advies van Onroerend Erfgoed en de uitvoerige bespreking van de impact op de erfgoedwaarden, geen schending van artikel 4.3.4 VCRO aannemelijk. Bovendien verplicht artikel 4.3.4 VCRO de vergunningverlenende overheid niet tot het weigeren van de vergunning. In tegenstelling tot artikel 4.3.3 VCRO betreft het geschonden geachte artikel 4.3.4 VCRO immers een facultatieve weigeringsgrond.

Het middel is ongegrond.

I. Achttiende middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet. De verzoekende partij stelt dat het project-MER gebrekkig is omdat het in strijd is met de “richtlijnen” inzake MER. De verzoekende partij verwijst naar haar bezwaarschrift waarin ze stelt dat het project-MER de alternatieven niet onderzoekt ondanks de opdracht in de richtlijnen en dat de besluitvorming in het plan-MER partijdig zou zijn omdat de milieuverenigingen zelf de uitkomst van het plan-MER hebben mogen meebepalen. De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij dit bezwaar had moeten onderzoeken.

2

De verwerende partij antwoordt hierop dat de verzoekende partij niet aantoont welke “richtlijnen” of welke bepalingen van de richtlijnen geschonden zijn en dat het bezwaar werd weerlegd in de bestreden beslissing.

3.

De tussenkomende partij voegt hieraan nog aan toe dat de Raad zich niet in de plaats mag stellen van de cel MER en dat het project-MER als dusdanig het voorwerp heeft uitgemaakt van een openbaar onderzoek waardoor niet aannemelijk wordt gemaakt in welke mate het project-MER onwettig zou zijn.

4.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog dat het bezwaar niet afdoende is weerlegt.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende stelt in de eerste plaats dat het project-MER gebrekkig is omdat de alternatieven niet werden onderzocht ondanks de opdracht in de richtlijnen, en dat haar bezwaar in dit verband niet afdoende werd beantwoord door de GSA.

De verzoekende partij laat het volledig in het midden welke alternatieven volgens haar ten onrechte niet werden onderzocht.

De Raad merkt op dat de vergunde werken kaderen in het geactualiseerde Sigmaplan, dat na de opmaak van een plan-MER, door de Vlaamse regering werd goedgekeurd op 22 juli 2005 (het zogenaamde Meest Wenselijke Alternatief of MWvA). Hierin werd onder meer beslist tot de prioritaire aanleg van een aantal overstromings- en natuurgebieden in de [REDACTED] op het grondgebied van de gemeenten [REDACTED].

De Cel MER heeft in de goedkeuringsbeslissing van het project-MER gesteld dat, nu de geschikte locaties voor ontpoldering reeds bij besluit van de Vlaamse Regering van 22 juli 2005 middels vaststelling van het Meest Wenselijke Alternatief zijn vastgelegd, er geen bijkomende te onderscheiden grootschalige locatiealternatieven zijn. De Cel MER stelt daarbij uitdrukkelijk dat bij de opmaak van het project-MER wel rekening werd gehouden met uitvoeringsalternatieven en kleinschalige locatiealternatieven die betrekking hebben op de inrichtingsaspecten van de ontpolderingen en GGG (blz. 3 goedkeuring milieueffectrapport).

De verzoekende partij toont niet aan dat de opstellers van het project-MER en de Cel MER die het project-MER heeft goedgekeurd zodoende in strijd zouden hebben gehandeld met de Richtlijnen milieueffectrapportage dd. 2 februari 2009 waarin immers uitdrukkelijk wordt verwezen naar het geactualiseerde Sigmaplan en het Meest Wenselijk Alternatief (MWvA).

De Raad merkt op dat in de Richtlijnen wel uitdrukkelijk wordt gesteld dat in het project-MER grondig moet worden gemotiveerd waarom het alternatief van een ontpoldering met meerdere kleine bressen in de [REDACTED], die overbrugd kunnen worden om deze dijk toegankelijk te houden, niet wordt weerhouden.

De Raad stelt evenwel vast dat de Cel MER in de goedkeuringsbeslissing van 31 maart 2010 tot het besluit komt dat het MER op een voldoende wijze motiveert dat een ontpoldering met kleine bressen een aantal grote nadelen heeft met betrekking tot het functioneren van het intergetijdegebied. Verder overweegt de Cel MER dat in het inrichtingsplan een aantal maatregelen worden voorzien om de beleving van de recreanten te optimaliseren en ten dele de bestaande paden op de huidige dijk te compenseren (blz. 4 goedkeuring milieueffectrapport).

De verzoekende partij toont bijgevolg niet afdoende aan dat het project-MER in strijd met de richtlijnen de valabele alternatieven niet heeft onderzocht.

2.

De verzoekende partij voert voorts aan dat haar bezwaar op dit punt niet werd onderzocht. In de bestreden beslissing wordt omtrent het bezwaar van de verzoekende partij het volgende gesteld:

“ ...

Het project-MER van de betreffende aanvraag werd op 31 maart 2010 goedgekeurd door de terzake bevoegde instantie, de Dienst MER van de afdeling Milieu-, Natuur- en

Energiebeleid van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie. Op p. 3 van het goedkeuringsverslag van het project-MER staat dat op basis van een verkenning van de ecologische potenties bij de landschappelijke herinrichting van de Durmevallei de meest geschikte locaties voor ontpolderingen en GGG's reeds in het voorafgaande studietraject in het kader van de actualisatie van het Sigmaplan en het formuleren van instandhoudingsdoelstellingen voor het [REDACTED] zijn onderzocht en wordt hiervoor verwezen naar §2.6 van het MER. Verder wordt nog gesteld dat de geschikte locaties bij besluit van de Vlaamse Regering middels vaststelling van het Meest Wenselijk Alternatief zijn vastgelegd (Besluit van de Vlaamse regering 22 juli 2005) en dat er aldus geen bijkomende te onderscheiden grootschalige locatiealternatieven zijn. Bij de opmaak van het MER werd wel rekening gehouden met uitvoeringsalternatieven en kleinschalige locatiealternatieven. Deze hebben betrekking op de inrichtingsaspecten van de ontpolderingen en GGG.

...

De verzoekende partij kan dus niet stellen dat de verwerende partij dit bezwaar niet heeft onderzocht. De verzoekende partij toont de kennelijke onredelijkheid of onjuistheid van de weerlegging van dit bezwaar bovendien niet aan.

3.

De stelling van de verzoekende partij dat de besluitvorming in het plan-MER partijdig was nu de milieuverenigingen “zelf de uitkomst van het plan-MER mee mogen bepalen”, is een loutere bewering die door niets wordt onderbouwd.

De verwijzing door de verzoekende partij naar een uitnodiging van de VZW Durme voor overleg in het kader van de opmaak van een plan-MER, kan in dit verband uiteraard niet volstaan om deze bewering te staven. Er is de Raad geen bepaling of beginsel bekend die er zich tegen verzet dat er in het kader van de opmaak van een plan-MER overleg wordt gepleegd met leefmilieuverenigingen.

De Raad stelt verder vast dat deze kritiek in essentie gericht is tegen de opmaak van het plan-MER, en dat de verzoekende partij volledig nalaat om aannemelijk te maken of deze kritiek gevolgen heeft voor de wettigheid van de thans bestreden stedenbouwkundige vergunning.

Het middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van [REDACTED] is ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 1 maart 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vijfde kamer, samengesteld uit:

Pieter Jan VERVOORT, voorzitter van de vijfde kamer,
met bijstand van

Katrien WILLEMS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Katrien WILLEMS

Pieter Jan VERVOORT